

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Христос васкрсе браћо и сестре. Ваистину васкрсе. Ево скоро четрдесет дана поздрављамо се овим победним и чудесним поздравом којим сведочимо своју веру у Господа Христа у његово славно васкрсење и у његово свето Јеванђеље. Васкрсење Господа Христа јесте браћо и сестре најважнији догађај у историји васионе и у историји рода људскога. Јер васкрсењем Христовим показано је људима њихов циљ овога живота на земљи, ради чега су створени, ради чега су овде на земљи и шта је њихов коначни и главни циљ. А циљ нашега живота овде на земљи јесте васкрсење и живот вечни у Царству Христовоме. За доказ истинитости васкрсења Христовога браћо и сестре, света Црква је за ових тридесет и шест дана од васкрсења изводила многе сведоке пред нас. Свете апостоле који су се уверили у његово васкрсење, којима се Он јављао, апостола Тому посебно, који је опипао ране његове, жене Мироносице и многе друге којима се Господ јављао.

А данас, данас света Црква изводи пред нас једнога необичног сведока васкрсења Христовога, онога који се помиње у данашњем светом Јеванђељу, онога слепога од рођења кога је Господ исцелио од његовога слепила. Он, иако до тада слеп и непознат ни по имену ни по презимену, он је доживео ту милост Божију да буде исцељен од свога слепила од рођења, да прогледа на чудесан начин. Јер Господ је њега исцелио помазавши очи његове блатом и рекавши му да иде у бању Силоамску да се умије. И кад је то урадио он је прогледао али не само телесним очима браћо и сестре, него и духовним очима. Он је одмах схватио да такво чудо, да таква чудеса, чудесна дела не могу вршити људи који нису од Бога, да Бог грешнике не слуша, да Бог слуша само оне који врше правду његову, који држе његову науку, живе по његовим заповестима, те Бог и слуша.

Чудесна је та драма тога човека који је прогледао на чудесан начин и духовних слепаца тога времена, фарисеја и садукееја, који су

осуђивали Господа Христа. Зашто га је исцелио у дан суботни јер забога суботом се ништа не ради по јеврејском закону?! Иако је Господ за живота свога много пута говорио да чинити добро није забрањено ни у суботу ни у било који други празник, али ето они још нису били духовно прогледали. Ишли су чак дотле да су порицали његово слепило. Нису веровали да он беше слеп и да је сада прогледао па дозивају његове родитеље, позивају их на саслушање и питају да ли је ово ваш син за кога ви кажете да се родио слеп? Како сада види? А родитељи знајући за забрану фарисеја и првосвештеника јеврејских да онај који буде признао Господа Христа за Месију, за Сина Божијега, да ће бити искључен из синагоге, да ће бити дакле прогнан и протеран из њиховога друштва, и они из страха од те казне посведочише: *да је ово наш син ѿо знамо, да се родио слеј и ѿо знамо а како сада види ѿа он је велики ѿиѿајѿе њеѿа, нека он каже за себе.*

И они питају њега како си прогледао? И он сведочи: помаза ми очи блатом, човек који се зове Исус и речи ми да се умијем у бањи Силоамској и ја се умих и ево видим. А они и даље упорни: дај славу Богу ми знамо да је тај човек грешан јер не празнује суботу. И тада долази просветљење духовно овога човека. И он почиње да сведочи: да ли је грешан не знам али знам да ја бејех слеп и да сада видим. И знам још да Бог не слуша грешнике него оне који чине правду Божију, оне Бог слуша. Да Он није тај Исус од Бога не би могао таква дела чинити. То је тако величанствено исповедање вере браћо и сестре, да се и данас многи можемо застидети те његове храбрости и те његове храбре и јаке вере. И фарисеји огорчени на његово сведочанство истераше га напоље и кажу *ѿи си се родио сав у ѿресима ѿа зар ѿи нас да учиш.* Њихова гордост није им дала да и они духовно прогледају.

То је васкрсли Господ браћо и сестре, то његово васкрсење значи да је он исцелио неколико слепих за свога живота на земљи, слепог Вартимеја, овога који се помиње у данашњу недељу и још неке, али

много, много више стотине, хиљаде, милиони људи је прогледало духовно од васкрсења Христовога. Јер сваки човек се духовно рађа слеп од рођења.

Духовно слепило то је рођење у греху праоца Адама, то је греховни живот наш и милиони тих духовних слепорођених су прогледали вером у васкрсење Христово. И ми данас овде сабрани, и ми смо кроз крштење у име Оца и Сина и Светога Духа исповедили веру своју и прогледали духовно и поверовали у Господа Христа и не тражимо да опипамо његове ране. Ми верујемо онима који сведоче за њега, верујемо и овоме данашњем слепорођеноме и његовим речима да Бог испуњава молитве само онима који правду Божију чине, који живе по јеванђељу Божијему а да грешнике не слуша.

Ето и нама поуке браћо и сестре. У животу много пута се молимо Богу за нешто: да нам оздрави дете, да нам оздраве родитељи, да нам буде благословен не знам овај или онај посао, па врло често наше молитве нису услишене. Треба да се упитамо зашто? Зато што сигурно има неки грех у нама који смета да наше молитве дођу пред Бога и да милост Божија дође на нас. Зато лек од тог духовног слепила после крштења јесте света Тајна покајања. То је оно што треба свима нама. Бог нас опомиње често знацима које шаље, страдањима која попушта на род наш српски посебно. Недавне поплаве које су задесиле земљу Србију и народ српски јесте опомена Божија. Јер како је говорио свети владика Николај: *Бої је стїворио ѓприроду да служи човеку и ѓприрода служи човеку доїле докле човек служи Боїу. Када човек їресима своїм їресїане да служи Боїу онда и ѓприрода бунїшује и не служи човеку.* И онда Бог користи ту природу да људе опомиње и да их кажњава. И када Бог попусти сушу то је због грехова наших, и када попусти поплаву и то је због грехова наших.

Овој поплави која је задесила Србију браћо и сестре, претходила је и претходи једна много већа и страшнија поплава рода нашега, поплава јереси екуменизма коју нажалост проповедају и заступају

они који би требали да нам проповедају веру праву какву смо је примили од светих Отаца. Али будући сами заслепели духовно они нас не опомињу него ту јерес шире, а та јерес је нанела много више штете него ове поплаве. Поплава је нанела материјалну штету многима и целој Србији, а духовна поплава уништава душе, а једна душа је по јеванђељу Христовоме скупља од целог света. А врше се покољи и помори душа људских у тој духовној поплави, поплави јереси, поплави безакоња и греха у којима наш народ се креће и живи. Зато ову поправу требало је доживети као благу опомену Божију. Није то никаква казна, то је само опомена да дођемо к себи, да се пробудимо. Да видимо где се налазимо, какви су наши односи са Богом, да се измиримо са Богом да би милост Божија могла од Бога да дође на нас.

То је поука данашњег светог јеванђеља браћо и сестре, то је поука овога слепорођенога од рођења, то је поука светог владике Николаја и оца Јустина, тих светилника рода нашега и савременика наших који су нам праву веру проповедали и оставили у аманет примивши је од светих Отаца неокрњену, неупрљану и предали нама да и ми такву сачувамо и предамо нашим млађим покољењима. Да се име Божије и вера права одржи у нашем народу до краја века и света. А да Господ нас удостоји када пођемо одавде, да се нађемо у Царству његовоме и да нам Он дарује тамо живот вечни и да ми заједно са свима светима славимо Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу јединосушну и нераздељиву у све векове и сву вечност. Амин.

Данас браћо и сестре имали смо ретку прилику да присуствујемо једном свечаном чину овде, рукоположењу за свештеника нашега младога брата Жељка који је пришао вери правој и удостојио се да прими свети свештенички чин, да буде слуга Божијега олтара, да буде проповедник праве вере, да сведочи ту веру и ако треба да страда за своју веру као што су у историји Цркве многи пострадали и животом својим ту веру запечатали. Нека му је сретно и

благословено, овај чин и да му Господ буде на помоћи у његовоме животу. Он ће сада да вам подели нафору а ви њему да честитате његово унапређење.

Сретно било.